

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 360/10
08.06.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Миломира Николића и Соње Бркић, чланова већа, у парници тужиоца С.М. из В., чији је пуномоћник Р.Ф., адвокат из В., против тужених Самосталне угоститељске радње С. из В.Б. и тужене З.Р. из В.Б., као власник означене радње, чији је пуномоћник В.Р., адвокат из В., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Врању Гж1 бр. 508/08 од 05.08.2008. године, у седници већа од 08.06.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Врању Гж1 бр. 508/08 од 05.08.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Врању П1 бр. 160/07 од 06.02.2008. године ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди према туженој СУР С. из В.Б. и З.Р. као власнику ове радње да је тужилац био у радном односу у наведеној радњи у периоду од 01.06.2001. до 10.10.2003. године, и да се тужени обавезу на признање овог права тужиоцу и упис радног стажа у радну књижицу. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезу да му за спорни период изврше уплату доприноса за обавезно социјално осигурање надлежном фонду. Ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужени СУР С. исплати трошкове превоза у спорном периоду у износу од 74.800,00 динара са припадајућом законском затезном каматом, а ставом четвртим изреке тужилац је обавезан да туженом СУР С. накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Окружног суда у Врању Гж1 бр. 508/08 од 05.08.2008. године ставом I изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке у односу на тужену З.Р. Ставом II изреке укинута је првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке у односу на туженог Самосталну угоститељску радњу С., и у ставу трећем изреке, и тужба тужиоца је у овом делу одбачена. Ставом III изреке укинута је првостепена пресуда у ставу четвртом изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против другостепене пресуде тужилац је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04), који се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 111/09), будући да је ревизија против другостепене пресуде изјављена пре 29.12.2009. године, и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да је побијана пресуда разумљива, није противуречна и садржи разлоге о битним чињеницама. У ревизији је наведено да се она изјављује и због осталих битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2, осим тачке 4, и због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом, али није образложено у чему се састоје ове битне повреде поступка.

По оцени Врховног касационог суда, у другостепеној пресуди правилно је примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев тужиоца за утврђење да је у периоду од 01.06.2001. до 10.10.2003. године био у радном односу у Самосталној угоститељској радњи С. власника З.Р., будући да је утврђено да је он од тужене и њеног супруга био повремено радно ангажован у спорном периоду, на послу конобара који је обављао за дневницу, да није имао закључен уговор о раду, нити је такво радно место оглашавано, те да је обављао фактички рад, услед чега нису испуњени услови за утврђење да је у спорном периоду тужилац био у радном односу, у смислу чл. 16. и 18. тада важећег Закона о раду („Службени гласник РС“ 70/01). Тужба тужиоца правилно је одбачена у делу захтева који се односи на Самосталну угоститељску радњу С., будући да иста нема својство правног лица, и да за обавезе које проистекну у обављању делатности радње одговара оснивач целокупном својом имовином, у смислу члана 7. Закона о приватним предузетницима („Службени гласник РС“ 19/91... 35/2002). Стога се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијских разлога у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се образлагањем ревизијске одлуке не би постигло ново тумачење права нити допринело ујединаченом тумачењу права.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.